

อคฺเค สงฺฆะ ปสฺนุนานิ ปุณฺณกฺขเหตุเต อนฺตฺตเร.
 อคฺคสฺมี ทานํ ททติ อคฺคํ ปุณฺณํ ปวทุตฺตติ
 อคฺคํ อายุ จ วณฺโณ จ ยโส กิตฺติ สฺขํ พลํ.
 อคฺคสฺส ทาตา เมธาวิ อคฺคธมฺมสมาหิโต
 เทวญฺโต มนุสฺสโส วา อคฺคปฺปตฺโต ปโมทตีติ.

๔. อัคคัปปสาทสูตร²

ว่าด้วยความเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ

[๓๔] ภิกษุทั้งหลาย ความเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ ๔ ประการนี้ ความเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ ๔ ประการ อะไรบ้าง คือ

๑. สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีเท้า มีสองเท้า มีสี่เท้า หรือมีเท้ามากก็ตาม มีรูป หรือไม่มีรูปก็ตาม มีสัญญา ไม่มีสัญญา หรือมีสัญญาก็ไม่ใช่ไม่มีสัญญาก็ไม่ใช่ก็ตาม มีประมาณเท่าใด ตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าเรากล่าวว่า เลิศกว่าสัตว์มีประมาณเท่านั้น บุคคลผู้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า ชื่อว่าเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ และวิบากที่เลิศย่อมมีแก่บุคคลผู้เลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ

๒. ธรรมที่ถูกปัจจัยปรุงแต่งมีประมาณเท่าใด อริยมรรคมีองค์ ๘ เรากล่าวว่าเลิศกว่าธรรมเหล่านั้น บุคคลผู้เลื่อมใสในอริยมรรคมีองค์ ๘ ชื่อว่าเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ และวิบากที่เลิศย่อมมีแก่บุคคลผู้เลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ

๓. ธรรมที่ถูกปัจจัยปรุงแต่ง หรือ ธรรมที่ไม่ถูกปัจจัยปรุงแต่ง มีประมาณเท่าใด วิราคะ (ความคลายกำหนัด) คือ ความสร้าง ความเมา ความดับความกระหาย ความถอนอาลัย ความตัดวิภวภูชะ ความสิ้นต้นหา ความคลายกำหนัด ความดับทุกข์ นิพพาน เรากล่าวว่าเลิศกว่าธรรมเหล่านั้น บุคคลผู้เลื่อมใสในวิราคธรรม ชื่อว่าเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ และวิบากที่เลิศย่อมมีแก่บุคคลผู้เลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ

² พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาร

๔. หมูก็ดี คนะก็ดี มีประมาณเท่าใด พระสงฆ์สาวกของตถาคต ได้แก่ พระอริยบุคคล ๔ คู่ คือ ๘ บุคคล พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคนี้ เป็นผู้ควรแก่ของที่เขานำมาถวาย ควรแก่ของต้อนรับ ควรแก่ทักษิณา ควรแก่การทำอัญชลี เป็นนาบุญอันยอดเยี่ยมของโลก เรากล่าวว่าเลิศกว่าหมูหรือคนะเหล่านั้น บุคคลผู้เลื่อมใสในสงฆ์ ชื่อว่าเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ และวิบากที่เลิศย่อมมีแก่บุคคลผู้เลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ ภิกษุทั้งหลาย ความเลื่อมใสในสิ่งที่เลิศ ๔ ประการนี้แล

บุญที่เลิศ คือ อายุ วรรณะ

ยศ เกียรติ สุข และพละ

ย่อมเจริญแก่บุคคลผู้เลื่อมใส

ผู้รู้ธรรมที่เลิศโดยความเป็นธรรมที่เลิศ

ผู้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้าผู้เลิศ

ซึ่งเป็นทักษิณายบุคคลชั้นเยี่ยม

ผู้เลื่อมใสในพระธรรมที่เลิศ

อันเป็นที่คลายความกำหนัด

เป็นที่สงบระงับ นำสุขมาให้

ผู้เลื่อมใสในพระสงฆ์ผู้เลิศ

ซึ่งเป็นนาบุญอันยอดเยี่ยม

ให้ทานในท่านผู้เลิศ

นักปราชญ์ผู้ตั้งมั่นในธรรมที่เลิศ

ให้ทานแก่ท่านผู้เลิศ

เกิดเป็นเทวดาหรือมนุษย์ก็ตาม

ย่อมถึงความเป็นผู้เลิศ บันเทิงอยู่

อัคคัปปสาทสูตรที่ ๔ จบ
